

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-41-17

Druk nr 1509

Warszawa, 19 kwietnia 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o ochronie zwierząt
oraz ustawy - Kodeks karny.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy – Kodeks karny

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 2 pkt 18 otrzymuje brzmienie:
„18) transport żywych ryb lub ich przetrzymywanie w warunkach uniemożliwiających oddychanie;”;
- 2) w art. 35:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Kto zabija, uśmierca zwierzę albo dokonuje uboju zwierzęcia z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 lub art. 34 ust. 1–4
podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 1a działa ze szczególnym okrucieństwem
podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”,
 - c) ust. 3a otrzymuje brzmienie:
„3a. Sąd może orzec tytułem środka karnego zakaz posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt w razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 lub 1a.”,
 - d) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
„3b. Sąd orzeka tytułem środka karnego zakaz posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt w razie skazania za przestępstwo określone w ust. 2.”,
 - e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Jeżeli sprawca popełnił przestępstwo, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, w związku z wykonywaniem zawodu, prowadzeniem działalności lub

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1794, z 2015 r. poz. 266, z 2016 r. poz. 1605, 1948 i 2102 oraz z 2017 r. poz. 60.

wykonywaniem czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie, sąd może orzec tytułem środka karnego zakaz:

- 1) wykonywania wszelkich lub określonych zawodów,
- 2) prowadzenia wszelkiej lub określonej działalności lub
- 3) wykonywania wszelkich lub określonych czynności wymagających zezwolenia – które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie.”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Jeżeli sprawca popełnił przestępstwo, o którym mowa w ust. 2, w związku z wykonywaniem zawodu, prowadzeniem działalności lub wykonywaniem czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie, sąd orzeka tytułem środka karnego zakaz:

- 1) wykonywania wszelkich lub określonych zawodów,
- 2) prowadzenia wszelkiej lub określonej działalności lub
- 3) wykonywania wszelkich lub określonych czynności wymagających zezwolenia – które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie.

4b. Zakazy wymienione w ust. 3a-4a orzeka się w latach, od roku do lat 15.

4c. Sąd może orzec przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich właściciel lub inna osoba uprawniona do dysponowania nimi na podstawie towarzyszących okoliczności przewidywała albo mogła przewidzieć, że mogą one zostać użyte do popełnienia przestępstwa.”,

g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1, 1a lub 2, sąd orzeka nawiązkę w wysokości od 1000 zł do 100 000 zł na wskazany cel związany z ochroną zwierząt.”,

h) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Umarzając warunkowo postępowanie karne, sąd może orzec zakaz posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt do lat 2.”;

3) po art. 38 dodaje się art. 38a i art. 38b w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. W razie orzeczenia zakazu posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt, sąd wyznacza sprawcy odpowiedni termin na przekazanie zwierząt w posiadanie innej osobie lub instytucji i poinformowanie o tym sądu.

2. W razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu i stwierdzenia przez sąd, że skazany wbrew zakazowi jest posiadaczem zwierzęcia, sąd wydaje postanowienie o czasowym odebraniu skazanemu tego zwierzęcia.

3. Odpis postanowienia przesyła się właściwemu ze względu na miejsce pobytu zwierzęcia wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) w celu wykonania.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje decyzję, w której określa miejsce przekazania zwierzęcia, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

5. Przepisy art. 7 ust. 1a–5 stosuje się odpowiednio.

6. Odebrane zwierzę, jeżeli żyje, podlega zwrotowi po upływie okresu trwania zakazu.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się również w sytuacji, gdy skazany wejdzie w posiadanie zwierzęcia w okresie trwania zakazu.

Art. 38b. 1. W razie orzeczenia zakazu, o którym mowa w art. 35 ust. 4 lub 4a, przepis art. 84 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 244, 768 i 773) oraz przepisy art. 180, art. 181, art. 183, art. 184, art. 185 i art. 186a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 665, 666 i 768) stosuje się odpowiednio.

2. W razie orzeczenia zakazu wykonywania wszelkich zawodów, prowadzenia wszelkiej działalności lub wykonywania wszelkich czynności, o którym mowa w art. 35 ust. 4 lub 4a, sąd przesyła odpis wyroku także powiatowemu lekarzowi weterynarii, właściwemu dla miejsca zamieszkania skazanego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 244, 768 i 773) art. 244 otrzymuje brzmienie:

„Art. 244. Kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, zakazu posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt

albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”.

Art. 3. Przepisy art. 38a i art. 38b ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do zakazu posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt oraz zakazów, o których mowa w art. 35 ust. 4 lub 4a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

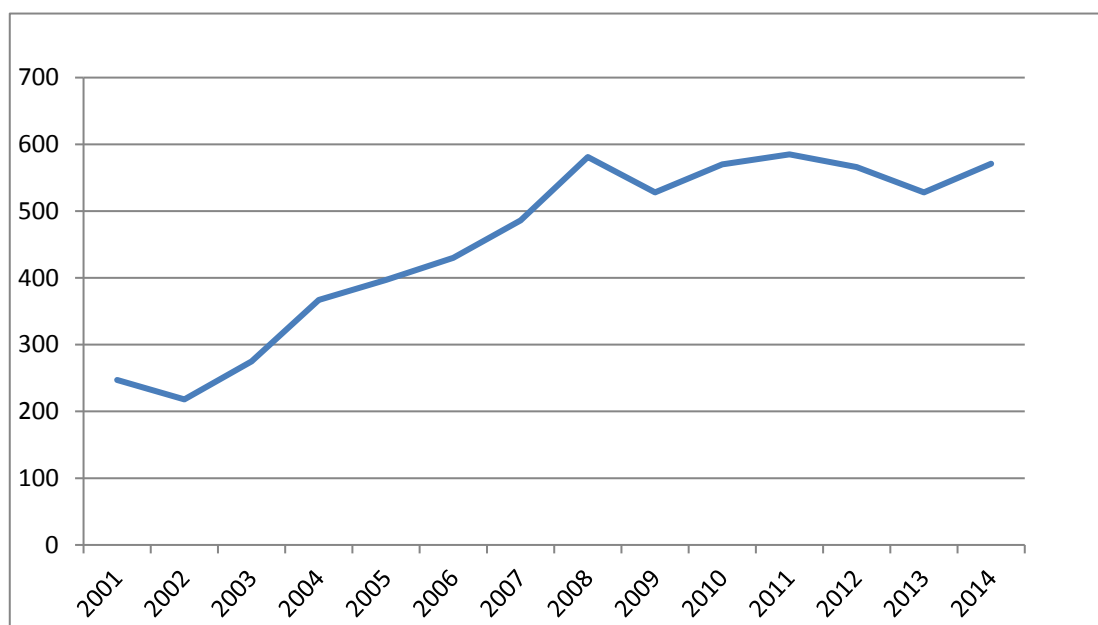
Przedmiotowy projekt ustawy zmieniającej ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą”, ma na celu wzmoczenie ochrony prawnej zwierząt oraz skuteczniejsze zapobieganie popełnianiu przestępstw na ich szkodę.

Jak wskazują dane statystyczne, którymi dysponuje Ministerstwo Sprawiedliwości, łączna liczba prawomocnych skazań za przestępstwa stypizowane w art. 35 ust. 1 i 1a ustawy, tj. za:

- 1) zabijanie, uśmiercanie zwierząt albo dokonywanie uboju zwierzęcia z naruszeniem określonych przepisów (art. 35 ust. 1),
- 2) znęcanie się nad nimi (art. 35 ust. 1a – obowiązujący od 2012 r.)

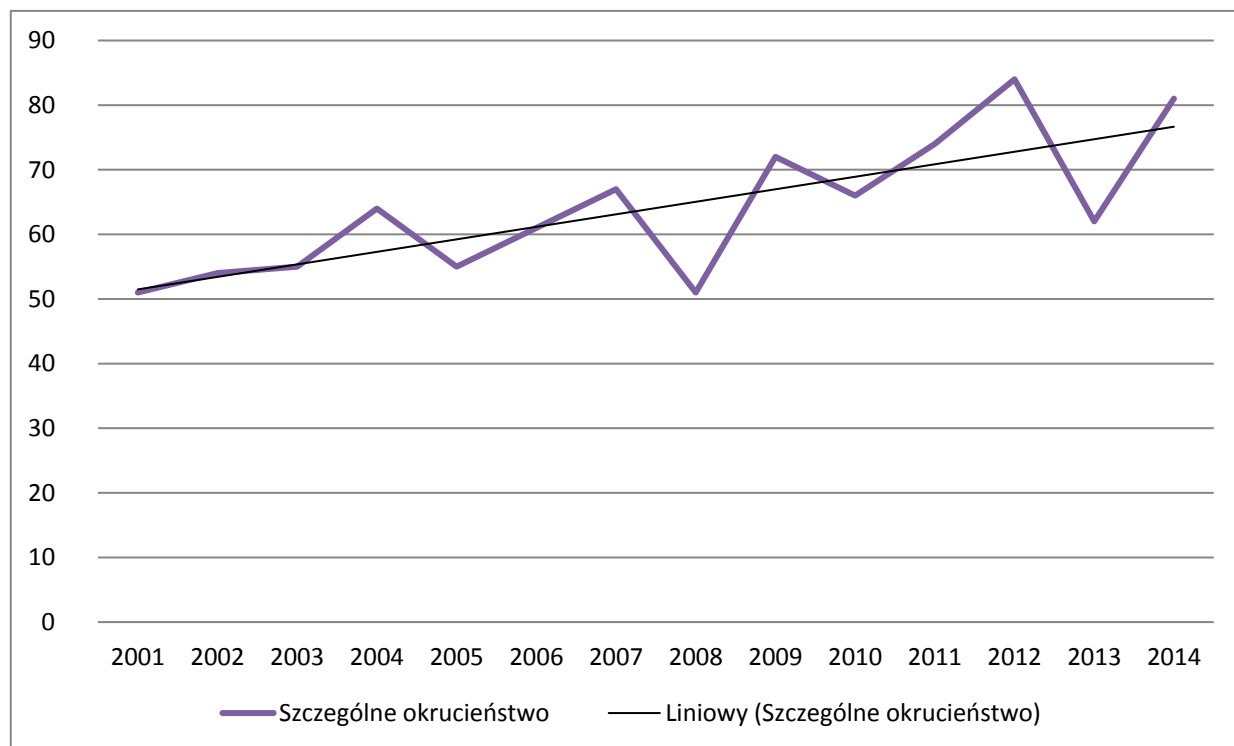
– kształtuje się od 2008 r. na podobnym poziomie. W latach 2008–2014 r. średnioroczna łączna liczba prawomocnie skazanych osób dorosłych wynosiła 561 i wahała się ona najwyżej o 6%. Najmniej skazań zanotowano w 2009 i 2013 r., tj. 528, natomiast najwięcej w roku 2011 – 585.

Wykres 1. Łączna liczba prawomocnie skazanych osób dorosłych z art. 35 ust. 1 i 1a ustawy o ochronie zwierząt

Należy zauważyć, że dane statystyczne wskazują na stopniowy wzrost liczby prawomocnych skazań za zabijanie i znęcanie się nad zwierzętami ze szczególnym okrucieństwem (wykres nr 2).

Wykres 2. Łączna liczba prawomocnie skazanych osób dorosłych z art. 35 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt

Po dokonaniu analizy przedstawionych danych nasuwa się wniosek o braku spadku liczby popełnianych przestępstw w postaci zabijania i znęcania się nad zwierzętami, a z drugiej strony o wzroście liczby przypadków dokonywania tych czynów ze szczególnym okrucieństwem. Przedmiotowa konkluzja, w ocenie projektodawcy, implikuje konieczność podjęcia działań legislacyjnych.

Za potrzebą wprowadzenia zmian w przepisach karnych ustawy o ochronie zwierząt przemawiają również względy systemowe. Obecna wysokość ustawowego zagrożenia karnego za zabijanie zwierzęcia (do 2 lat pozbawienia wolności) razi nadmierną łagodnością i nie znajduje uzasadnienia aksjologicznego na tle powiązanych systemowo regulacji prawnokarnych. Przykładowo karą do 5 lat pozbawienia wolności zagrożone jest polowanie w czasie ochronnym lub wchodzenie w posiadanie zwierzyny za pomocą niedozwolonych środków (art. 53 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, Dz. U. z 2015 r. poz. 2168, z późn. zm.). Z kolei kradzież zwierzęcia stanowiącego cudzą własność podlega na mocy art. 278 § 1 k.k. karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, a więc surowszej niż za zabicie tegoż zwierzęcia. Taki

stan budzi uzasadnioną krytykę, a stwierdzone nieracjonalne rozbieżności w zakresie zagrożeń karnych skłaniają do wprowadzenia zmian przewidzianych w niniejszym projekcie.

Mając powyższe na uwadze, proponuje się kompleksową zmianę przepisów karnych ustawy, regulujących sankcje za zabijanie i znęcanie się nad zwierzętami, w szczególności przez:

- 1) wprowadzenie obligatoryjnego orzekania nawiązki przez sąd;
- 2) zwiększenie kar za zabijanie zwierząt i znęcanie się nad nimi;
- 3) korektę w zakresie zakazu posiadania zwierząt;
- 4) korektę w zakresie zakazu wykonywania zawodów, prowadzenia działalności lub wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie;
- 5) wydłużenie czasu, na jaki można orzec zakaz posiadania zwierząt i zakazy, o których mowa w pkt 4, do lat 15 (z lat 10);
- 6) umożliwienie orzekania zakazu posiadania zwierząt w razie warunkowego umorzenia postępowania;
- 7) dodanie przepisów wykonawczych w stosunku do instytucji zakazu posiadania zwierząt oraz zakazów, o których mowa w pkt 4;
- 8) systematyzację instytucji przepadku przedmiotów przy uwzględnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 października 2015 r., sygn. akt SK 59/13;
- 9) wprowadzenie kary za niestosowanie się do środków karnych z ustawy o ochronie zwierząt.

Ad 1. Jako najskuteczniejsze, cechujące się dużą dolegliwością dla sprawcy, a jednocześnie niegenerujące nadmiernych kosztów społecznych uznano rozwiązanie związane z zapłatą nawiązki na cele ochrony zwierząt. W przekonaniu projektodawcy reakcja polegająca na zwiększaniu surowości sankcji karnej poprzez podniesienie granic wymiaru kary nie powinna stanowić jedyne sposobu rozwiązywania problemu przestępczości w tym obszarze, lecz wymaga umiejętnego stosowania środków o charakterze majątkowym, łączących cechy penalne i cywilistyczne. Środki te powinny stanowić – obok istotnego wymiaru kompensacyjnego – również silny bodziec szczególnoprewencyjny.

W ocenie projektodawcy wprowadzenie obligatoryjnego orzekania przez sąd nawiązki w wysokości od 1000 zł do 100 000 zł na cel związany z ochroną zwierząt powinno pozytywnie wpłynąć na uświadomienie sprawcom wysokiej naganności ich zachowania, należycie kształtować świadomość prawną społeczeństwa w zakresie prawnokarnej ochrony zwierząt oraz w konsekwencji – na zmniejszenie przypadków łamania przepisów ustawy. W każdym przypadku skazania za popełnienie tego typu przestępstw sąd będzie orzekał nawiązkę, która zostanie przeznaczona na cele statutowe organizacji broniącej praw zwierząt, a tym samym zwiększy możliwości skutecznego działania tych jednostek.

Poza funkcją represyjną i kompensacyjną nawiązka będzie miała również walor wychowawczy, z uwagi na przeznaczenie jej bezpośrednio na cel związany z ochroną zwierząt, a więc dla podmiotów działających na rzecz ochrony dóbr zagrożonych lub naruszonych przez sprawcę. Jak wynika z danych Ministerstwa Sprawiedliwości, obecnie nawiązkę orzeka się średnio w 39% skazań, przy czym w 88% orzeczonych nawiązek ich kwota nie przekracza 1000 zł. W ostatnich pięciu latach nawiązkę w wysokości od 5000 zł do 10 000 zł orzeczono dwa razy, natomiast od 10 000 do 20 000 zł – tylko jeden raz.

Ad 2. Proponuje się zwiększenie górnej granicy kary za zabijanie zwierząt i znęcanie się nad nimi z 2 do 3 lat pozbawienia wolności, a w przypadku dokonania tego ze szczególnym okrucieństwem z 3 do lat 5. Proponowana zmiana jest uzasadniona, jak już wskazano, nieadekwatnością tych zagrożeń do przewidzianych innymi ustawami, w których przedmiotem czynu zabronionego może być zwierzę – m.in. w Prawie łowieckim i Kodeksie karnym. Powracając do przykładu typu czynu zabronionego przewidzianego w art. 53 Prawa łowieckiego, statuuje on wysoką karę – do 5 lat pozbawienia wolności, m.in. za:

- 1) polowanie na przelotne ptactwo łowne na wybrzeżu morskim w pasie 3000 m od brzegu w głąb morza lub 5000 m w głąb lądu,
- 2) polowanie z chartami lub ich mieszkańcami,
- 3) polowanie w czasie ochronnym,
- 4) polowanie bez posiadania uprawnień do polowania,
- 5) wchodzenie w posiadanie zwierzyny za pomocą broni i amunicji innej niż myśliwska, środków i materiałów wybuchowych, trucizn, karmy o właściwościach odurzających, sztucznego światła, lepów, wnyków, żelaz, dołów, samostrzałów lub rozkopywania nor i innych niedozwolonych środków.

Dobrem chronionym przez ten zakaz karny są zwierzęta łowne. W szczególności chroni on je przed niehumanitarnym traktowaniem i niepotrzebnym cierpieniem powodowanym kłusownictwem lub nieprawidłowym polowaniem. W przypadku ustawy o ochronie zwierząt przedmiotem ochrony na podstawie art. 35 jest życie zwierząt oraz ich wolność od zbędnego bólu i cierpienia. Mając na uwadze zbieżność przedmiotów ochrony należy stwierdzić, że nie ma żadnego uzasadnienia dla znacznie surowszego traktowania sprawców przestępstw odnoszących się do zwierząt łownych niż pozostałych zwierząt. W związku z tym proponuje się podniesienie ustawowych granic zagrożenia karnego w odniesieniu do czynu z art. 35 ust. 1 ustawy – do 3 lat pozbawienia wolności, natomiast w przypadku czynu z art. 35 ust. 2 ustawy – do 5 lat pozbawienia wolności.

Ad 3. Zmiany w zakresie środka karnego zakazu posiadania zwierząt sprowadzają się do wyraźnego wskazania możliwości orzeczenia zakazu posiadania określonej kategorii zwierząt. W aktualnym stanie prawnym, zgodnie z przepisem art. 35 ust. 3a ustawy, jest możliwe orzeczenie zakazu posiadania zwierząt. Przepis ten nie precyzuje jednak, czy jest możliwe orzeczenie tylko całkowitego zakazu posiadania wszystkich zwierząt, czy też jest dopuszczalne orzeczenie zakazu posiadania również ich określonej kategorii. Mając na uwadze, że zdarzają się sytuacje, gdy zasadnym jest orzeczenie tylko zakazu posiadania określonej kategorii zwierząt (np. zwierząt domowych), ale zbyt daleko idącą sankcją byłoby pozbawienie prawa do posiadania wszelkich zwierząt (np. w gospodarstwie rolnym), zaistniała potrzeba proponowanego doprecyzowania tego przepisu. Obligatoryjne będzie natomiast orzeczenie tego środka karnego, gdy sprawca popełnił przestępstwo z art. 35 ust. 2 ustawy, a więc działał ze szczególnym okrucieństwem. Sąd zdecyduje w tym przypadku, czy orzeknie zakaz posiadania wszelkich zwierząt, czy określonej ich kategorii.

Ad 4. Zmiany w zakresie orzekania środka karnego zakazu wykonywania zawodów związanych z wykorzystywaniem zwierząt mają na celu uniemożliwianie wykonywania prac, czynności i działalności związanych z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie osobom, które dopuściły się wobec nich czynów ze szczególnym okrucieństwem. W takim przypadku projekt przewiduje obligatoryjne orzekanie przez sąd zakazu wykonywania wszelkich lub określonych zawodów, prowadzenia wszelkiej lub określonej działalności lub wykonywania wszelkich lub określonych czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie.

Mając na uwadze związek między tym środkiem karnym a środkiem karnym w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej, uregulowanym w art. 41 k.k., proponuje się posłużenie się analogiczną konstrukcją i zastrzeżenie, że zakaz ten stosuje się tylko, gdy sprawca popełnił przestępstwo w związku z wykonywaniem tego typu zawodu, działalności lub wykonywaniem czynności wymagających zezwolenia, a nie każdej dowolnej aktywności.

Orzeczenie zakazu wykonywania zawodu i prowadzenia określonej działalności gospodarczej w przypadku czynów niepopołnionych ze szczególnym okrucieństwem pozostanie fakultatywne, przy czym również w tym wypadku proponuje się zastosowanie wspomnianej wyżej konstrukcji wzorowanej na Kodeksie karnym.

Ad 5. Wydłużenie czasu, na jaki można orzec zakaz posiadania zwierząt i zakazy wykonywania zawodów, prowadzenia działalności lub wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie, do lat 15 (z lat 10) dokonano na wniosek podmiotów opiniujących projekt w ramach konsultacji publicznych. Wydłużenie tego okresu ma swoje uzasadnienie w długości okresu, na jaki można orzec zakaz zajmowania określonego stanowiska na podstawie Kodeksu karnego (odpowiednik zakazu wykonywania określonego „zawodu (...) związanego z wykorzystywaniem zwierząt”). Zgodnie z Kodeksem karnym jest możliwe to od roku do lat 15.

Ad 6. Umożliwienie orzekania zakazu posiadania zwierząt w razie warunkowego umorzenia postępowania ma na celu lepszą ochronę ich praw. Należy zauważyć, że sąd umarza warunkowo postępowanie w stosunku do sprawców winnych przestępstwa. Orzeczenie środka karnego przy równoczesnym umorzeniu postępowania przewiduje Kodeks karny w art. 67 § 3.

Ad 7. W ustawie uregulowano wykonanie zakazu posiadania zwierząt oraz zakazu wykonywania zawodów, prowadzenia działalności lub wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie. Do tej pory ustawa ich nie zawierała, a przepisy Kodeksu karnego nie miały w tym przypadku zastosowania.

W przypadku zakazu posiadania zwierząt sąd wyznacza ich posiadaczowi czas na znalezienie im zastępczej opieki na czas trwania zakazu. Jeżeli skazany nie wywiąże się

z tego obowiązku, sąd wydaje postanowienie o czasowym odebraniu zwierząt. Postanowienie to wykonuje organ gminy, który decyzją wskazuje miejsce umieszczenia zwierząt. Może być to schronisko dla zwierząt, gospodarstwo rolne lub ogród zoologiczny. W dalszej części odpowiednio stosuje się przepisy ustawy o czasowym odebraniu zwierzęcia, nad którym się znęcano.

W zakresie zakazu wykonywania zawodów, prowadzenia działalności lub wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie, projekt przewiduje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 665, 666 i 768) w zakresie wykonywania zakazu zajmowania stanowiska lub wykonywania zawodu.

Obowiązek przesyłania odpisu wyroku powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu dla miejsca zamieszkania skazanego, w razie orzeczenia zakazu wykonywania wszelkich zawodów, prowadzenia wszelkiej działalności lub wykonywania wszelkich czynności, o którym mowa w art. 35 ust. 4 lub 4a, wynika z tego, że zgodnie z art. 34a ustawy o ochronie zwierząt Inspekcja Weterynaryjna sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt oraz przeprowadza kontrole działalności gospodarczej w tym zakresie. Mając to na uwadze, jest zasadne, aby organy Inspekcji miały wiedzę o każdym przypadku orzeczenia jednego z najbardziej surowych zakazów przewidzianych przez projektowane przepisy w celu ewentualnego wykorzystania jej w bieżącej działalności.

Ad 8. Zamierzeniem projektodawcy jest również usystematyzowanie instytucji przepadku. W tym celu umożliwia się orzekanie przez sąd przepadku przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa lub przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa również wtedy, gdy przedmioty nie stanowią własności sprawcy, czego do tej pory ustawodawca nie przewidywał. Orzeczenie przepadku przedmiotów niestanowiących własności sprawcy zostało jednak uzależnione od świadomości lub zawinionej nieświadomości właściciela lub innej osoby uprawnionej, że przedmioty te mogą zostać użyte do popełnienia przestępstwa. Ten zabieg legislacyjny ma na celu z jednej strony wyeliminowanie przypadków nieuzasadnionego pozbawiania własności osób trzecich, z drugiej zaś powiązanie sytuacji, w których środek ten będzie

orzekany, z zarzucalnością nienależytego postępowania z tymi przedmiotami przez właściciela lub inną osobę uprawnioną.

Należy także zaakcentować, że zmiana taka czyni zadość wymogowi konstytucyjności tej regulacji, określonego w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 października 2015 r., sygn. akt SK 59/13. Brak takiego warunku, tzn. dopuszczenie orzeczenia przypadku przedmiotu służącego do popełnienia któregoś z wymienionych w tym przepisie przestępstw, niebędącego własnością sprawcy, jeżeli właściciel lub inna osoba uprawniona, mimo zachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, nie przewidywała i nie mogła przewidzieć, że może on służyć do popełnienia któregoś z tych przestępstw, został bowiem uznany tym orzeczeniem za niezgodny z ustawą zasadniczą.

Ad 9. Projekt dokonuje zmiany art. 244 k.k., przewidującego karę za niestosowanie się do orzeczonych przez sąd zakazów. Przepis ten zawiera wyliczenie wszystkich zakazów, których nieprzestrzeganie zagrożone jest sankcją. W obecnym stanie prawnym nie obejmuje on środków wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w związku z czym proponuje się uzupełnienie tego katalogu o zakaz wykonywania zawodu, prowadzenia działalności lub wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie, oraz o zakaz posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt.

Projekt uwzględnia w przepisie zmieniającym art. 244 k.k. podwyższoną wysokość zagrożenia karnego, która wynika ze zmian dokonanych w tym przepisie ustawą z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, która jest obecnie przedmiotem prac w Senacie RP.

Ponadto niniejsza propozycja legislacyjna usuwa oczywisty błąd występujący w art. 6 ust. 2 pkt 18 ustawy, zgodnie z którym w obecnym stanie prawnym karze podlega ten, kto transportuje żywe ryby lub je przetrzymuje w celu sprzedaży bez dostatecznej ilości wody uniemożliwiającej oddychanie. Zdaniem projektodawców przepis ten powinien zabraniać m.in. transportu żywych ryb lub ich przetrzymywanie w warunkach uniemożliwiających oddychanie. Należy zauważyć, że dostateczna ilość wody nie jest jedyną przesłanką świadczącą o jej natlenieniu, zwłaszcza w okresie wysokich i niskich temperatur. Mając to na uwadze, a także uwzględniając różnorodność gatunków ryb, a co za tym idzie różnorodność warunków, które są najlepsze dla konkretnego gatunku, przepis ten zmieniono, usuwając zawężenie do „dostatecznej ilości wody”, zamiast tego

zastosowano bardziej ogólne pojęcie. Usunięcie zwrotu „w celu sprzedaży” wynika z tego, że transport lub przetrzymywanie ryb w warunkach uniemożliwiających oddychanie jest zachowaniem niehumanitarnym i karygodnym również w wypadku, gdy transport ryb lub ich przetrzymywanie dokonywane są w jakimkolwiek innym celu.

OSR projektu nie był oceniany w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204). Do przedmiotowego projektu nie zostało przedstawione stanowisko koordynatora OSR, co w myśl uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów jest równoznaczne z przedstawieniem opinii pozytywnej.

Zakres projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) projektowana ustawa nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W trakcie trwania konsultacji wpłynęło jedno zgłoszenie lobbingowe, które podobnie jak raport z konsultacji publicznych i opiniowania, zostało opublikowane na stronie BIP RCL.

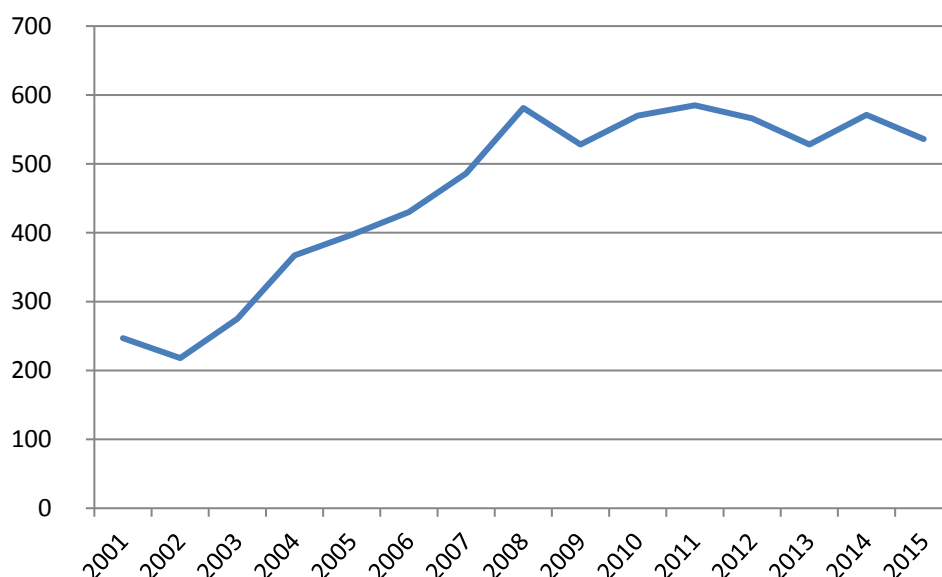
Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy – Kodeks karny Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Patrik Jaki, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Darkowski, Dyrektor Departamentu Legislacyjnego, tel. 22 52 12 423 Damian Bebak, starszy specjalista w Wydziale Prawa Karnego, Departament Legislacyjny 22 52 12 745	Data sporządzenia 20 marca 2017 r. Źródło: Inne Nr w wykazie prac: UD115
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność zapewnienia efektywniejszej reakcji na przypadki popełniania przestępstw przeciwko zwierzętom.

Wykres poniżej przedstawia liczbę prawomocnie skazanych osób dorosłych na podstawie przepisów ustawy o ochronie zwierząt.

Źródło: Dane statystyczne Ministerstwa Sprawiedliwości

W analizowanym okresie od 2001 r. do 2015 r. obserwuje się trend wzrostowy w zakresie liczby prawomocnie skazanych osób dorosłych za przestępstwa przeciwko zwierzętom.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana zmiana ma na celu zwiększenie ochrony zwierząt i zapobieganie popełnianiu kolejnych przestępstw na ich szkodę. W celu realizacji wskazanych założeń przewiduje się podjęcie następujących działań:

- 1) w przypadku skazania za przestępstwa przeciwko zwierzętom przewiduje się obligatoryjną nawiązkę na cele ochrony zwierząt. Uznano wskazane rozwiązanie za efektywne oraz jednocześnie nie generujące nadmiernych kosztów społecznych,
- 2) proponuje się również zaostrzenia kar za zabijanie zwierząt i znęcanie się nad nimi z 2 do 3 lat pozbawienia wolności, a w przypadku dokonania tego ze szczególnym okrucieństwem – do lat 5. Proponowana zmiana uzasadniona jest przede wszystkim dążeniem do wyrównania kar w istniejącym systemie prawa,
- 3) projektuje się również zmianę art. 244 Kodeksu karnego zawierającego katalog zakazów, których nieprzestrzeganie zagrożone jest sankcją. Proponuje się uzupełnienie art. 244 Kodeksu karnego o zakaz wykonywania zawodu, prowadzenia działalności lub wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie oraz o zakaz posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt.

Jednocześnie projektowana ustawa przewiduje odstępienie co do zasady od stosowania kary grzywny i kary ograniczenia wolności w stosunku do przestępstw przeciwko zwierzętom.

Rok	Kara grzywny	Kara ograniczenia wolności	Skazani ogółem
2012	141	115	566
2013	136	110	528
2014	135	127	571

Tabela powyżej przedstawia liczbę prawomocnie skazanych osób dorosłych na karę grzywny i karę ograniczenia wolności za przestępstwa przeciwko zwierzętom, przy uwzględnieniu ogólnej liczby skazanych (wskazane dane obejmują kary z zawieszeniem). Należy wskazać, że w okresie od 2012 r. do 2014 r. kara grzywny była zasądzana średnio w 25% spraw, natomiast kara ograniczenia wolności średnio w 21% spraw. Wskazane rodzaje kar stanowiły średnio prawie 50% wszystkich zasądzonych kar.

Usystematyzowaniu podlega instytucja przepadku. Umożliwia się przepadek przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa również wtedy, gdy przedmiot nie stanowi własności sprawcy, co do tej pory było niemożliwe. Przy konstruowaniu tego przepisu zastrzeżono jednak, że właściciel rzeczy (niebędący sprawcą) przewidywał lub powinien i mógł przewidzieć, że mogą one zostać użyte do popełnienia przestępstwa.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z niemieckim prawem dotyczącym ochrony zwierząt (*Federal Law Gazette [BGBl.] Part I pp. 1206 and 1313*) karze do trzech lat pozbawienia wolności lub grzywnie podlega każdy, kto:

- 1) zabija kręgowca bez ważnego powodu lub
- 2) powoduje u kręgowca:
 - a) z okrucieństwem, znaczny ból albo cierpienie lub
 - b) trwały lub powtarzający się ostry ból lub cierpienie.

Prawo niemieckie umożliwia konfiskatę zwierząt, wobec których zostało popełnione przestępstwo.

Zgodnie z angielskim prawem ochrony zwierząt (*Animal Welfare Act 2006*) wobec osób popełniających czyn niedozwolony, jest stosowana kara grzywny lub kara pozbawienia wolności do 51 tygodni. Dopuszczalne jest jednocześnie zastosowanie kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny. Maksymalna kwota grzywny jest uzależniona od rodzaju popełnionego przestępstwa. Najwyższa zasądzana kwota nie może przekraczać 5000 £ (ok. 27 000 zł)

Zgodnie z austriacką ustawą o ochronie zwierząt (*Bundesgesetz über den Schutz der Tiere*) osoba, która popełnia czyn niedozwolony wobec zwierząt, w szczególności:

- 1) zadaje ból, cierpienie, powoduje uszkodzenie ciała albo lęk zwierzęcia lub
- 2) zabija zwierzę bez uzasadnienia lub
- 3) przeprowadza zabiegi w innym celu niż terapeutyczny lub diagnostyczny.

Podlega karze grzywny do 7500 euro (ok. 33 000 zł), w przypadku recydywy do 15 000 euro (ok. 67 000 zł).

W przypadkach szczególnego okrucieństwa stosowana kara grzywny wynosi co najmniej 2000 euro (ok. 9 000 zł).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Skazani za przestępstwo przeciwko zwierzętom	536 wg danych za 2015 r.	Ministerstwo Sprawiedliwości	Obligatoryjna nawiązka, zaostrezenie kar za zabijanie i znęcanie się nad zwierzętami
Społeczeństwo	38,5 mln	GUS – Ludność. Stan i struktura ludności oraz ruch naturalny w przekroju terytorialnym. Stan w dniu 30.06.2015 r.	Umożliwia się przepadek przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa również wtedy, gdy przedmiot nie stanowi własności sprawcy
Sędziowie	Sędziowie orzekający w sprawach dotyczących przestępstw przeciwko zwierzętom		W przypadku skazania za przestępstwo przeciwko zwierzętom obligatoryjne orzeczenie nawiązki na cel związany z ochroną zwierząt. Możliwość orzekania wyższych kar
Podmioty zajmujące się ochroną zwierząt	560 – liczba podmiotów, którym gminy zlecały wylapywanie i/lub opiekę nad bezdomnymi psami,	HYCEL 2014. Raport o problemie bezdomnych zwierząt	Możliwość otrzymania wpłaty na cel związany z ochroną zwierząt

	w tym liczba schronisk nadzorowanych przez Inspekcję Weterynaryjną (183), kilkaset innych organizacji pozarządowych		
--	---	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został przekazany do konsultacji zaplanowanych na 30 dni następującym podmiotom:

1. Naczelna Rada Adwokacka,
2. Krajowa Rada Radców Prawnych,
3. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”,
4. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”,
5. Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami,
6. Fundacja „Międzynarodowy Ruch Na Rzecz Zwierząt – Viva!”,
7. Krakowskie Towarzystwo Opieki Nad Zwierzętami,
8. Fundacja WWF Polska,
9. Stowarzyszenie Ochrony Zwierząt Ekostraż,
10. Fundacja Czarna Owca Pana Kota,
11. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Zwierząt – OTOZ Animals,
12. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt,
13. Fundacja Podaruj lepszy los,
14. Fundacja Obrony Praw Zwierząt Anaconda,
15. Fundacja Nasza Szkap,
16. Fundacja Dom dla Kundelka,
17. Fundacja Pomocy Zwierzętom Matuzalki,
18. Stowarzyszenie Przyjaciół Zwierząt „Oswojeni”,
19. Stowarzyszenie Pomocni dla Zwierząt,
20. Fundacja Przyszań Ocalenie,
21. Fundacja Ochrony Zwierząt Animal Security,
22. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
23. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt,
24. Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej,
25. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie – Wydział Rolnictwa i Biologii,
26. Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu – Wydział Biologii i Hodowli Zwierząt,
27. Krajowa Rada Izb Rolniczych,
28. Porozumienie samorządów zawodowych i stowarzyszeń prawniczych.

Raport z konsultacji i opiniowania stanowi odrębny dokument opublikowany na stronie BIP RCL.

Zainteresowanie pracami nad projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) zgłosił jeden podmiot – Dolnośląski Inspektorat Ochrony Zwierząt. W zgłoszeniu podmiot przekazał uwagi do projektu. Uwagi oraz odniesienie się do nich zawiera Raport z konsultacji i opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	MIN.		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	MAX.		-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-2,0
budżet państwa	MIN.		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	MAX.		-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-2,0
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem	MIN.		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	MAX.		-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-2,0
budżet państwa	MIN.		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	MAX.		-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-2,0

JST																																																																												
pozostałe jednostki (oddzielnie)																																																																												
Źródła finansowania	Projekt zakłada m.in. zaostrezenie kar za zabijanie zwierząt i znęcanie się nad nimi z 2 do 3 lat pozbawienia wolności, a w przypadku czynu dokonanego ze szczególnym okrucieństwem – do lat 5. Wejście w życie powyższej regulacji może spowodować wzrost wydatków budżetu państwa w części 37 – Sprawiedliwość, związanych z utrzymaniem osadzonych w zakładach karnych. Z dostępnych danych statystycznych wynika, że kary pozbawienia wolności za przestępstwa przeciwko zwierzętom, z wyłączeniem spraw, w których orzeczono karę w zawieszeniu, są orzekane stosunkowo rzadko (32 przypadki w 2014 r.), przy czym najczęściej wymiar kar jest niski (poniżej 1 roku). Dlatego też szacuje się, że skutki finansowe dla budżetu państwa z tytułu wejścia w życie przedmiotowej regulacji będą niewielkie i będą mogły zostać pokryte w ramach limitu wydatków części 37 – Sprawiedliwość. Możliwy jest spadek dochodów budżetowych w części 15 – Sądy powszechne.																																																																											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt przewiduje usunięcie z ustawy o ochronie zwierząt kary grzywny oraz kary ograniczenia wolności z zagrożenia karnego dot. przestępstw. Wskazane rodzaje kar w latach 2012–2014 r. stanowiły prawie 50% wszystkich zasądzonych kar (włącznie z karami w zawieszeniu). Orzekanie kary grzywny (a także ograniczenia wolności) pozostanie jednak możliwe na podstawie art. 37a Kodeksu karnego. Możliwy jest spadek liczby orzeczonych kar grzywny oraz ograniczenia wolności, co może spowodować zmniejszenie wpływów do budżetu państwa. Na podstawie danych z 2014 r. dotyczących liczby oraz wielkości zasądzanych kar grzywny szacuje się zmniejszenie wpływów do budżetu państwa w wysokości od 0 (Min. – gdy sądy będą stosowały karę grzywny równie często co dotychczas, jednak na podstawie art. 37a k.k.) do 179 tys. zł (Max. – gdy sądy przestaną orzekać karę grzywny). Tabela poniżej przedstawia liczbę orzeczonych kar grzywny w 2014 r. oraz określone przedziałami ich wartości. <table><tr><th>Liczba orzeczonych kar grzywny w 2014 r. (włącznie z karami w zawieszeniu – 2 przypadki)</th><th>Wielkość zasądzonej grzywny</th><th></th><th></th></tr><tr><td rowspan="2">1</td><td rowspan="2">Do 100 zł</td><td>Min.</td><td>1 zł</td></tr><tr><td>Max.</td><td>200 zł</td></tr><tr><td rowspan="2">1</td><td rowspan="2">101–200 zł</td><td>Min.</td><td>101 zł</td></tr><tr><td>Max.</td><td>200 zł</td></tr><tr><td rowspan="2">5</td><td rowspan="2">201–300 zł</td><td>Min.</td><td>1 005 zł</td></tr><tr><td>Max.</td><td>1 500 zł</td></tr><tr><td rowspan="2">23</td><td rowspan="2">301–500 zł</td><td>Min.</td><td>6 923 zł</td></tr><tr><td>Max.</td><td>11 500 zł</td></tr><tr><td rowspan="2">20</td><td rowspan="2">501–800 zł</td><td>Min.</td><td>10 020 zł</td></tr><tr><td>Max.</td><td>16 000 zł</td></tr><tr><td rowspan="2">40</td><td rowspan="2">801–1000 zł</td><td>Min.</td><td>32 040 zł</td></tr><tr><td>Max.</td><td>40 000 zł</td></tr><tr><td rowspan="2">21</td><td rowspan="2">1001–1500 zł</td><td>Min.</td><td>21 021 zł</td></tr><tr><td>Max.</td><td>31 500 zł</td></tr><tr><td rowspan="2">14</td><td rowspan="2">1501–2000 zł</td><td>Min.</td><td>21 014 zł</td></tr><tr><td>Max.</td><td>28 000 zł</td></tr><tr><td rowspan="2">10</td><td rowspan="2">2001–5000 zł</td><td>Min.</td><td>20 010 zł</td></tr><tr><td>Max.</td><td>50 000 zł</td></tr><tr><td rowspan="2">0</td><td rowspan="2">Ponad 5000 zł</td><td>Min.</td><td>- zł</td></tr><tr><td>Max.</td><td>- zł</td></tr></table> Suma Min. = 112 135 zł Suma Max. = 178 900 zł Można wnioskować, że w związku z ograniczeniem możliwości stosowania kar grzywny oraz kary ograniczenia wolności sądy będą orzekać karę pozbawienia wolności znacznie częściej niż dotychczas. Jednakże nie jest możliwe precyzyjne określenie skali wzrostu zasądzanych kar pozbawienia wolności, a także długości pobytu skazanych w zakładach penitencjarnych.												Liczba orzeczonych kar grzywny w 2014 r. (włącznie z karami w zawieszeniu – 2 przypadki)	Wielkość zasądzonej grzywny			1	Do 100 zł	Min.	1 zł	Max.	200 zł	1	101–200 zł	Min.	101 zł	Max.	200 zł	5	201–300 zł	Min.	1 005 zł	Max.	1 500 zł	23	301–500 zł	Min.	6 923 zł	Max.	11 500 zł	20	501–800 zł	Min.	10 020 zł	Max.	16 000 zł	40	801–1000 zł	Min.	32 040 zł	Max.	40 000 zł	21	1001–1500 zł	Min.	21 021 zł	Max.	31 500 zł	14	1501–2000 zł	Min.	21 014 zł	Max.	28 000 zł	10	2001–5000 zł	Min.	20 010 zł	Max.	50 000 zł	0	Ponad 5000 zł	Min.	- zł	Max.	- zł
Liczba orzeczonych kar grzywny w 2014 r. (włącznie z karami w zawieszeniu – 2 przypadki)	Wielkość zasądzonej grzywny																																																																											
1	Do 100 zł	Min.	1 zł																																																																									
		Max.	200 zł																																																																									
1	101–200 zł	Min.	101 zł																																																																									
		Max.	200 zł																																																																									
5	201–300 zł	Min.	1 005 zł																																																																									
		Max.	1 500 zł																																																																									
23	301–500 zł	Min.	6 923 zł																																																																									
		Max.	11 500 zł																																																																									
20	501–800 zł	Min.	10 020 zł																																																																									
		Max.	16 000 zł																																																																									
40	801–1000 zł	Min.	32 040 zł																																																																									
		Max.	40 000 zł																																																																									
21	1001–1500 zł	Min.	21 021 zł																																																																									
		Max.	31 500 zł																																																																									
14	1501–2000 zł	Min.	21 014 zł																																																																									
		Max.	28 000 zł																																																																									
10	2001–5000 zł	Min.	20 010 zł																																																																									
		Max.	50 000 zł																																																																									
0	Ponad 5000 zł	Min.	- zł																																																																									
		Max.	- zł																																																																									

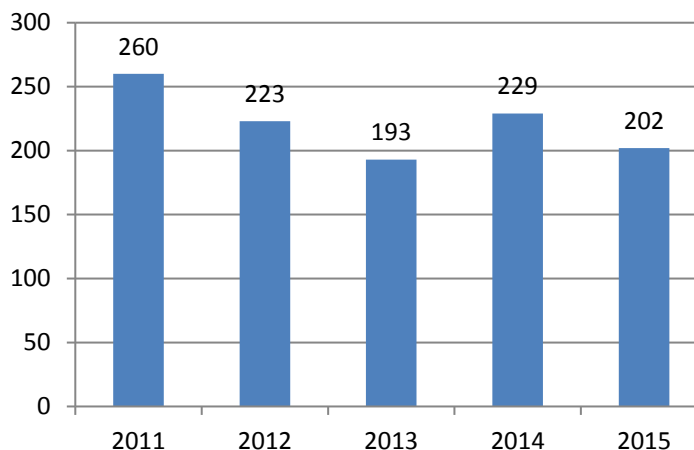
	Tabela poniżej przedstawia liczbę zasądzonych kar pozbawienia wolności wraz ze wskazaniem liczby kar w zawieszeniu.		
	Rok	Ogółem kar pozbawienie wolności	Kara w zawieszeniu
	2012	310	267
	2013	291	241
	2014	309	277

Należy zwrócić uwagę, że w okresie od 2012 r. do 2014 r. kara pozbawienia wolności została orzeczona w zawieszeniu średnio w 86% przypadków.

Analizując wpływ zwiększenia kary pozbawienia wolności za zabijanie zwierząt i znęcanie się nad nimi z 2 do 3 lat, a w przypadku dokonania tego ze szczególnym okrucieństwem do lat 5 należy wskazać, że w okresie od 2012 r. do 2014 r. kara pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat została orzeczona tylko w 1 przypadku (z wyłączeniem spraw, w których orzeczono karę w zawieszeniu). Jednocześnie należy wskazać, że w 16 przypadkach orzeczono karę pozbawienia wolności na okres 1–2 mies. (z wyłączeniem spraw, w których orzeczono karę w zawieszeniu). Mając na uwadze przewidywane zwiększenie kar za zabijanie zwierząt i znęcanie się nad nimi, w szczególności wydłużenie maksymalnego czasu pozbawienia wolności, należy wskazać na możliwość wzrostu wydatków budżetu państwa. Jednocześnie ze względu na dotychczasową liczbę oraz wymiar orzekanych kar można przypuszczać, że nie powinno to stanowić znacznego wzrostu wydatków budżetu państwa. Zgodnie z danymi Służby Więziennej za rok 2016 miesięczny koszt utrzymania osadzonego oraz jednostek penitencjarnych wynosił 3236 zł (źródło: Roczna informacja statystyczna za rok 2016, Centralny Zarząd Służby Więziennej).

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

			Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian			0	1	2	3	5	10	Łącznie (1–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
	Podmioty zajmujące się ochroną zwierząt	Min.		0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	5,6
		Max.		11,1	11,1	11,1	11,1	11,1	111,4
W ujęciu niepieniężny m	duże przedsiębiorstwa		-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe		-						
Niemierzalne	-		Wejście w życie projektowanej ustawy powinno pozytywnie wpłynąć na ochronę zwierząt i zapobieganie popełnianiu kolejnych przestępstw na ich szkodę						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń			Z analizy statystyk orzeczeń wynika, że liczba wszystkich prawomocnych skazań za przestępstwa przeciwko zwierzętom od 2011 r. do 2015 r. nie ulega znacznym zmianom. Na potrzeby analizy przyjęto utrzymujący się trend w kolejnych latach, a średnią roczną liczbę prawomocnych skazań za przestępstwa przeciwko zwierzętom na poziomie 557 rocznie. Wykres poniżej przedstawia liczbę prawomocnie skazanych osób dorosłych, wobec których orzeczono środek karny w postaci nawiązki obok kary zasadniczej.						

Źródło: Dane statystyczne Ministerstwa Sprawiedliwości

Wysokość korzyści pieniężnych otrzymanych z tytułu orzeczonych nawiązek obliczono w przypadku minimalnej kwoty – 1000 zł oraz kwoty – 20 000 zł. Górną granicę korzyści pieniężnych przyjęto ze względu na rozkład wielkości zasądzanych nawiązek w latach ubiegłych. W okresie od 2011 r. do 2015 r. kwoty najwyższych zasądzonych nawiązek zawierały się w przedziale 10 001–20 000 zł.

Ze względu na trudności z dokładnym oszacowaniem wielkości wpływów z dotychczas zasądzanych nawiązek na cel związany z ochroną zwierząt nie zostały one ujęte w niniejszej ocenie wpływu. Przedstawione wartości wpływów zostały ujęte w sposób bezwzględny, nieobejmujący wielkości wpływów z dotychczasowych nawiązek.

Tab. Wysokość orzekanych nawiązek w okresie 2011–2015 r.

Rok	Wysokość orzekanych nawiązek		
	Do 1000 zł	1001–5000 zł	Suma
2011	224	33	257
2012	197	24	221
2013	167	22	189
2014	201	21	222
2015	171	30	201

Źródło: Dane statystyczne Ministerstwa Sprawiedliwości

W tabeli powyżej przedstawiono wysokość orzekanych nawiązek. Ponadto w okresie od 2011 r. do 2015 r. w 3 przypadkach orzeczono nawiązki, których kwota zawierała się w przedziale od 5000 zł do 20 000 zł.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☐ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

☐ zwiększenie liczby dokumentów
☐ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy		
Uniemożliwianie wykonywania prac, czynności i działalności związanej z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie osobom, które dopuściły się wobec nich czynów ze szczególnym okrucieństwem.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanej ustawy powinno wpłynąć pozytywnie na ochronę zwierząt i zapobieganie popełnianiu kolejnych przestępstw na ich szkodę.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się wejście w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
W ramach badania corocznych sprawozdań statystycznych dotyczących bezpieczeństwa w Polsce, w tym liczby przestępstw przeciwko zwierzętom.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.2007.2016/7/mp

dot.: RM-10-41-17 z 06.04.2017 r.

Warszawa, 2 kwietnia 2017 r.

KPRM

Pani
Jolanta Rùsiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy – Kodeks karny, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

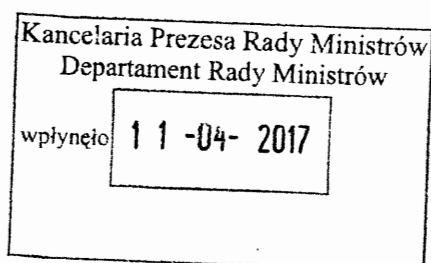
w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest spreczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra
Spraw Zagranicznych
Renata Szczęch
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:
Pan Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania
projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy – Kodeks karny

Informacje ogólne:

Projekt ustawy zmieniającej ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o ochronie zwierząt* (Dz. U. 2013 r. poz. 856, z późn. zm. – zwaną dalej "ustawą") ma na celu wzmożenie ochrony prawnej zwierząt oraz skuteczniejsze zapobieganie popełnianiu przestępstw na ich szkodę.

Projekt przewiduje:

- 1) wprowadzenie obligatoryjnego orzekania przez sąd nawiązki i wzrost jej minimalnego poziomu z 500 do 1.000 zł;
- 2) zwiększenie kar za zabijanie zwierząt i znęcanie się nad nimi z 2 lat do 3 lat pozbawienia wolności, a w przypadku dokonania tego ze szczególnym okrucieństwem z 3 do lat 5;
- 3) zmiany w zakresie zakazu wykonywania zawodów, które są związane wykorzystywaniem zwierząt – fakultatywne będzie orzeczenie tego zakazu przy podstawowym typie ww. czynów, natomiast obligatoryjne przy dokonaniu tego ze szczególnym okrucieństwem;
- 4) zmiany w zakresie zakazu posiadania zwierząt;
- 5) umożliwienie przepadku przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa również wtedy, gdy przedmiot nie stanowi własności sprawcy;
- 6) kary za złamanie ww. zakazów poprzez zmiany w art. 244 Kodeksu karnego.

Przebieg konsultacji.

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych pismem z dnia 22 grudnia 2016 r. W piśmie wskazano termin 30 dniowy na zgłaszanie uwag. Projekt otrzymali:

- 1) Naczelna Rada Adwokacka,
- 2) Krajowa Rada Radców Prawnych,
- 3) Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”,
- 4) Stowarzyszenie Sędziów „Themis”,
- 5) Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami,
- 6) Fundacja „Międzynarodowy Ruch Na Rzecz Zwierząt – Viva!”,
- 7) Krakowskie Towarzystwo Opieki Nad Zwierzętami,

- 8) Fundacja WWF Polska,
- 9) Stowarzyszenie Ochrony Zwierząt Ekostraż,
- 10) Fundacja Czarna Owca Pana Kota,
- 11) Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Zwierząt – OTOZ Animals,
- 12) Stowarzyszenie Obrona Zwierząt,
- 13) Fundacja Podaruj lepszy los,
- 14) Fundacja Obrony Praw Zwierząt Anaconda,
- 15) Fundacja Nasza Szkapa,
- 16) Fundacja Dom dla Kundelka,
- 17) Fundacja Pomocy Zwierzętom Matuzalki,
- 18) Stowarzyszenie Przyjaciół Zwierząt „Oswojeni”,
- 19) Stowarzyszenie Pomocni dla Zwierząt,
- 20) Fundacja Przyszań Ocalenie,
- 21) Fundacja Ochrony Zwierząt Animal Security,
- 22) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 23) Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt,
- 24) Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej,
- 25) Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie — Wydział Rolnictwa i Biologii,
- 26) Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu — Wydział Biologii i Hodowli Zwierząt,
- 27) Krajowa Rada Izb Rolniczych,
- 28) Porozumienie samorządów zawodowych i stowarzyszeń prawniczych.

Projekt został przekazany do opiniowania pismem z dnia 22 grudnia 2016 r. z 30 dniowym terminem zgłoszenia opinii:

- 1) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego,
- 2) Głównemu Lekarzowi Weterynarii,
- 3) Prokuratorowi Krajowemu,
- 4) Krajowej Radzie Sądownictwa,
- 5) Krajowej Radzie Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.

Zgłoszone uwagi przedstawiają tabele:

L.p.	Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji (rozwiniecie uwag i argumentacja organizacji dostępna jest na stronie BIP RCL projektu)	Realizacja	Odniesienie się do uwag
	Czarna Owca Pana Kota, Stowarzyszenie Ochrony Zwierząt Ekostraż (a także Partia Zieloni, Fundacja strefa zieleni i inni)		
1)	Modyfikacja definicji legalnej pojęcia znęcania się nad zwierzętami tak, by jednoznacznie wynikała z niej możliwość przypisania przestępstwa sprawcy działającemu w zamiarze ewentualnym. Zgodnie z orzecznictwem sądów powszechnych przestępstwo znęcania się nad zwierzętami może zostać popełnione tylko z winy umyślnej i tylko w zamiarze bezpośrednim. Obniża to poziom prawnej ochrony zwierząt, gdyż sprawcy cierpienia zwierząt często nie działają w zamiarze bezpośrednim zadawania lub dopuszczania do zadawania zwierzętom cierpienia, w tym nie dokonują w takim zamiarze poszczególnych czynności sprawczych określonych w art. 6 ust.2 UOZ. Skutkiem zawężającej wykładni, sprawcy tych czynów nie ponoszą żadnej odpowiedzialności karnej.	Nie	Na gruncie ustawy o ochronie zwierząt do przypisania sprawcy przestępstwa znęcania się nad zwierzęciem wystarczające jest, aby zamiarem sprawcy objęta była realizacja jednej z czynności wymienionych w art. 6 ust. 2 ustawy, a nie jest niezbędne działanie z zamiarem zadawania zwierzęciu bólu. Interpretacja inna i uznanie, że sprawca musi mieć zawsze na celu zadawanie zwierzęciu bólu jest niezgodna z orzecznictwem SN. W tym zakresie nie jest wymagana zmiana ustawy, lecz zmiana praktyki jej stosowania. Wyrok Sądu Najwyższego – Izba Karna z dnia 16 listopada 2009 r. V KK 187/2009: „W świetle obowiązujących przepisów przestępstwo znęcania się nad zwierzęciem jest popełnione umyślnie, jeśli sprawca obejmie swoim zamiarem czynności wykonawcze kształtujące

			zabronione zachowanie, niezależnie od tego, czy sprawca swoim zachowaniem dążył do zadania zwierzęciu cierpień, czy też nie.” Podobnie: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2016 r. II KK 281/16
2)	Wprowadzenie nowego uprzywilejowanego typu przestępstwa niehumanitarnego traktowania zwierząt. Sprawca, który doprowadza swoim zachowaniem (umyślnym w zamiarze ewentualnym lub nieumyślnym) do skutków tożsamy lub podobnych ze skutkami znęcania się, ponosiłby karę grzywny lub ograniczenia wolności	Nie	Ponieważ nie uwzględniono propozycji nr 1 postulat jest niemożliwy do spełnienia.
3)	Ograniczenie możliwości orzekania grzywny wobec sprawców przestępstw z art. 35 ust. 1 i ust. 1a UOZ, w przypadkach konieczności orzeczenia tej kary - zwiększenie jej wymiaru.	-	Do realizacji postulatu nie jest wymagana zmiana projektu W proponowanym zagrożeniu karnym nie ma wymienionej grzywny. Możliwe jest orzeczenie jej jedynie na podstawie przepisów ogólnych tj. art. 37a k.k.
4)	Uznanie, że standardowo orzekana w tej kategorii spraw kara ograniczenia wolności winna się łączyć z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej, dozorowanej pracy na rzecz zwierząt.	Nie	Sąd w wyroku nie określa miejsca wykonywania pracy na cele społeczne, a robi to kurator zawodowy w postępowaniu wykonawczym. Do obowiązków kuratora należy bowiem dokonywanie czynności związanych z organizowaniem i kontrolowaniem wykonywania kary ogranicza wolności. On też, po wysłuchaniu skazanego

			określa rodzaj, miejsce i termin rozpoczęcia pracy. Możliwość wykonywania pracy na rzecz zwierząt uzależniona jest bezpośrednio od dostępności miejsc pracy w takich jednostkach w miejscu zamieszkania skazanego.
5)	Określenie dolnej granicy kary pozbawienia wolności: a) przestępstwa w typie podstawowym (art. 35 ust. 1 i ust. 1a) od 3 miesięcy b) przestępstwa w typie kwalifikowanym (art. 35 ust. 2) od 6 miesięcy	Nie	Stosując systematykę kar przyjętą w kodeksie karnym dolna granica kary pozbawienia wolności powinna wynosić 1 miesiąc przy górnej granicy 3 lata i 3 miesiące przy górnej – 5 lat.
6)	Podniesienie górnej granicy kary pozbawienia wolności: a) przestępstwa w typie podstawowym (art. 35 ust. 1 i ust. 1a) do 3 lat b) przestępstwo w typie kwalifikowanym (art. 35 ust. 2) do 5 lat	-	Projekt jest zgodny z postulatem bez dokonywani zmian
7)	Obowiązek orzekania przez sąd nawiązki na cel związany z ochroną zwierząt w przypadku skazania za przestępstwa z UOZ	-	Projekt jest zgodny z postulatem bez dokonywani zmian
8)	Obowiązek orzekania przez sąd środka karnego w postaci zakazu posiadania zwierząt dla wszystkich sprawców umyślnych przestępstw przeciwko zwierzętom	Nie	Propozycja jest zbyt daleko idąca i ograniczająca swobodę decyzji sądu. Należy zauważyć, że w ustawie nie ma przestępstw nieumyślnych, więc w każdym przypadku sąd musiałby orzekać zakaz posiadania zwierząt. W projekcie, rozgraniczenie na fakultatywne lub obligatoryjne orzekanie zakazu posiadania zwierząt zależy od tego czy

			dokonano go ze szczególnym okrucieństwem, a nie na tym, czy czyn był umyślny.
--	--	--	---

9)	W przypadku „recydywistów” lub przestępstw w typie kwalifikowanym wprowadzenie obowiązku dożywotniego zakazu posiadania zwierząt.	Nie	Zakaz dożywotni wydaje się zbyt surowym, ponadto nie został uzasadniony w piśmie. Uwzględniając jednak uwagi nr 32 i 45 z tabeli, podniesiono maksymalny czas trwania środków karnych do lat 15.
10)	Wprowadzenie obowiązku zasądzania przez sąd od sprawcy zwrotu kosztów leczenia/rehabilitacji zwierzęcia-ofiary przestępstwa	-	Obowiązek taki istnieje na podstawie art. 46 § 1 kodeksu karnego w związku z art. 39 ustawy o ochronie zwierząt (w sprawach o przestępstwa prawa pokrzywdzonego może wykonywać organizacja społeczna, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt).
	Krakowskie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami		
11)	Zakazać uboju rytualnego. Uzasadnienie w piśmie.	Nie	Zakaz uboju rytualnego znajduje się poza zakresem przedmiotowym projektu. Kwestia ta była poruszana podczas prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt , której wnioskodawcą był Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

	Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „Polus”		
12)	W uzasadnieniu podano, że nawiązka będzie przekazywana na cele statutowe organizacji broniącej praw zwierząt. Zapis powinien zostać doprecyzowany i wskazywać węższy zakres celu lub katalog działań, które mogą być dofinansowane. Powinny to być cele statutowe lub działania związane z ochroną zwierząt, które mają bezpośredni związek z opieką nad zwierzętami, tj. dokarmianiem, utrzymaniem, leczeniem czy zapewnieniem dobrostanu. Pozwoli to uniknąć przekazywania tak pozyskanych środków na zwykłą działalność administracyjną wspomnianych organizacji.	Nie	Weryfikacja przeznaczenia środków uzyskanych z nawiązek mogłaby okazać się zbyt skomplikowana w stosunku do otrzymanych środków.
	Krajowa Rada Izb Rolniczych		
13)	Kary za czyny niedozwolone w stosunku do zwierząt określone w obecnie obowiązujących przepisach są wystarczające i nie powinny być zaostrzane. Organy państwa powinny skuteczniej wykonywać swoje zadania we wszystkich sferach nadzoru ochrony zwierząt, a ograniczanie czynów niedozwolonych w stosunku do zwierząt, w tym zwierząt hodowlanych, powinno następować poprzez długofalową politykę edukacyjno-informacyjną społeczeństwa w tym zakresie oraz skuteczniejszą egzekucję, a nie poprzez podnoszenie kar.	Nie	Podwyższenie kar jest uzasadnione.
14)	Obawy budzi propozycja rozszerzenia uprawnień sądu do orzekania przepadku mienia oraz zakazu wykonywania zawodu (art. 35 ust. 4 - 4a-4d), co może być powodem m.in. do wydania zakazu faktycznego prowadzenia działalności rolniczej w gospodarstwie.	Nie	Należy zauważyć, że sąd nigdy nie ma obowiązku orzeczenia zakazu posiadania wszystkich zwierząt. Możliwe jest więc orzeczenie zakazu np. co do zwierząt domowych, a nie gospodarskich. Wprowadzenie obligatoryjnego zakazu wykonywania zawodu, jeżeli przestępstwo popełniono ze szczególnym okrucieństwem <u>oraz w związku</u> z wykonywaniem zawodu jest uzasadnione.

	Towarzystwo Opieki Nad Zwierzętami w Polsce		
15)	Istotne jest aby sądy powszechne wykorzystywały we właściwy sposób znowelizowaną delegację prawnokarną orzekania surowych karach za drastyczne formy znęcania nad zwierzętami. Zwracamy się z prośbą do Pana Ministra Sprawiedliwości, o przypomnienie podległym prokuraturom, aby bardziej wnikliwie rozpoznawały przypadki podejrzenia naruszenia określonych artykułów ustawy o ochronie zwierząt. Zbyt wiele postępowań przygotowawczych jest zakańczanych przy dobrze uzasadnionym materiale dowodowym umorzeniem lub odmową prowadzenia dochodzenia.	-	
16)	W art. 37 ust 4 ustawy proponujemy zwiększenie kary grzywny do maksymalnego poziomu, a więc do 5.000 zł. Ze względu na to, że znaczna część naruszania przepisów w ustawie o ochronie zwierząt jest penalizowana w formie wykroczeń, podwyższenie stawki w tej materii, jest wskazane pod kątem zarówno ukarania samego sprawcy, jak i zastosowania formy prewencyjnej względem potencjalnych sprawców naruszania ustawy w formie wykroczeń przeciwko zwierzętom.	-	Do realizacji postulatu nie jest wymagana zmiana projektu. Karę grzywny orzeka się w wysokości do 5.000 zł na podstawie przepisów Kodeksu wykroczeń.
	Fundacji Dom dla Kundelka		
17)	Postuluje się wprowadzenie zaostżenia sankcji karnej również w odniesieniu do przestępstwa znęcania się nad zwierzętami z art. 35 ust. 1a. Nowelizacja w aktualnym brzmieniu przewiduje jedynie wprowadzenie surowszych kar za przestępstwo zabicia zwierzęcia niezgodnie z przepisami ustawy, tj. z ust. 1 oraz przestępstwo zabicia lub znęcania nad zwierzętami ze szczególnym okrucieństwem, tj. ust. 2. Pominięty został całkowicie ust. 1a, tj. przestępstwo znęcania się nad zwierzętami, gdzie odpowiedzialność karna nie została zmieniona.	-	Do realizacji postulatu nie jest wymagana zmiana projektu W art. 35 ust. 1a istnieje odesłanie w zakresie zagrożenia karnego do ust. 1, więc podniesienie tego zagrożenia w ust. 1 automatycznie podnosi go w ust. 1a.
18)	Postuluje się wykreślenie z art. 35 ust. 3a i ust. 3b zwrotu „albo określonej kategorii zwierząt”. Wskazać należy, że sprawca, który dopuszcza się przestępstwa znęcania nad zwierzęciem albo zabicia go wbrew przepisom ustawy, charakteryzuje się zasadniczo brakiem szacunku do zwierząt, jako większej całości, nie zaś do konkretnej kategorii zwierząt.	Nie	Orzekanie w każdym przypadku zakazu posiadania wszystkich zwierząt może być zbyt surowe np. w przypadku posiadania zwierząt gospodarskich

			i domowych, przy czym czyny niedozwolone dotyczyły tylko jednej z tych grup. Może to w rezultacie skutkować nieorzekaniem w takim przypadku żadnego zakazu.
19)	W przypadku nieuwzględnienia ww. uwagi należy zastosować ją w przypadku czynów popełnionych ze szczególnym okrucieństwem.	Nie	Uwaga jak wyżej. Należy zauważyć, że sąd zawsze ma możliwość orzeczenia zakazu posiadania wszystkich zwierząt w zależności od przypadku (w szczególności gdy uzna, że zagrożone są prawa wszelkich zwierząt). Nakazanie obligatoryjnego orzekania posiadania zakazu wszystkich może być daleko ograniczyć decyzyjność sądu i sprawić, że zakaz ten będzie dotkliwszy niż kara.
20)	Umożliwić zastosowanie zakazu posiadania zwierząt w przypadku warunkowego umorzenia postępowania	Tak	Dodano przepis „6. Umarzając warunkowo postępowania karne sąd może orzec zakaz posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt do lat 2.”.
21)	Wprowadzenie zakazu sprzedaży żywych zwierząt w celach wyłącznie konsumpcyjnych osobom nieposiadającym kwalifikacji do ich uśmiercenia. Mając to na uwadze wnoszę o dodanie art. 6 ust. 3 w brzmieniu: „3. Zabrania się sprzedaży żywych zwierząt w celach ich uśmiercenia na potrzeby konsumpcyjne osobom nieposiadającym kwalifikacji do ich uśmiercenia”	Nie	Uwaga poza zakresem projektu ustawy Projekt nie zmienia przepisów dot. czynności sprawczych, poza poprawieniem oczywistych błędów.

	oraz dodanie art. 37f, w którym złamanie powyższego zakazu uznane zostanie za wykroczenie i podlegać będzie karze. Cały ten proces, który zaczyna się od momentu nabycia żywej ryby w sklepie zmierza do ostatecznego jej uśmiercenia w warunkach domowych, a zatem powinien spełniać wymogi z art. 33 ust. 1a. tzn. powodować minimum cierpienia psychicznego i fizycznego zwierzęcia. Tymczasem jest to niemożliwe z uwagi na to, że nabywca jest osobą, która na co dzień nie zajmuje się postępowaniem z żywymi rybami i nie ma w tym zakresie żadnego doświadczenia		
22)	Wprowadzenie całkowitego zakazu trzymania zwierząt domowych na uwięzi, z wyjątkiem sytuacji krótkotrwałych, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa ludziom lub zwierzęciu. Przepis w aktualnym brzmieniu jest całkowicie niemierzalny i tym samym nieegzekwowalny. Powoduje to, że właściciele zwierząt, trzymający je na łańcuchach całą dobę lub jej zdecydowaną większość, a znający treść art. 9 ust. 2 uoz, dysponują niezwykle łatwą linią obrony, a mianowicie twierdzą, że zwierzę w prawdzie w chwili kontroli było na uwięzi, ale nie więcej niż 12 h na dobę. [Obecne brzmienie Art. 9 ust. 2. Zabrania się trzymania zwierząt domowych na uwięzi w sposób stały dłużej niż 12 godzin w ciągu doby lub powodujący u nich uszkodzenie ciała lub cierpienie oraz niezapewniający możliwości niezbędnego ruchu. Długość uwięzi nie może być krótsza niż 3 m. Art. 37. 1. Kto narusza nakazy albo zakazy określone w art. 9 (...) podlega karze aresztu lub grzywny.]	Nie	Uwaga poza zakresem projektu ustawy.
23)	Całkowity zakaz wykorzystywania zwierząt w cyrkach i menażeriach objazdowych (zarówno zwierząt dzikich jak i udomowionych).	Nie	Uwagi 23-30 poza zakresem projektu ustawy. Projekt nie zmienia przepisów dot. czynności sprawczych, poza poprawieniem oczywistych błędów.
24)	Całkowity zakaz stosowania materiałów pirotechnicznych, petard, fajerwerków w noc Sylwestrową i Nowy Rok.		
25)	Prawny zakaz hodowli zwierząt futerkowych w Polsce. W Europie zakaz hodowli zwierząt na futra obowiązuje w Anglii, Walii, Szkocji, Austrii, Chorwacji. Kilka innych krajów jest na drodze do wprowadzenia zakazu. Czas by Polska zajęła stanowisko godne państwa europejskiego w XXI wieku i zakazała okrutnej, a przede wszystkim niepotrzebnej hodowli zwierząt na futra.		

26)	Finansowanie przez gminy sterylizacji nierasowych zwierząt właścicielskich.		
27)	Zaostrzenie przepisów o humanitarnym uboju (obowiązek monitoringu).		
28)	Obowiązkowe czipowanie psów właścicielskich.		
29)	Gminne przechowalnie zwierząt- sprecyzowanie przepisów warunków przetrzymywania		
30)	Zakaz kopiowania uszu i ogona	-	Do realizacji postulatu nie jest wymagana zmiana projektu. Zakaz kopiowania wynika z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy.
	Stowarzyszenie Dolnośląski Inspektorat Ochrony Zwierząt		
31)	Proponuje się zmianę art. 35 ust. 1 poprzez określenie dolnej granicy wymiaru kary wynoszącej jeden miesiąc pozbawienia wolności – tym samym nadanie ww. przepisowi następującego brzmienia: „1. Kto zabija, uśmierca zwierzę albo dokonuje uboju zwierzęcia z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 lub art. 34 ust. 1-4 podlega karze pozbawienia wolności od miesiąca do lat 3.”	-	Do realizacji postulatu nie jest wymagana zmiana projektu. Dolna granica kary wynika z przepisów ogólnych k.k. Art. 37 k.k. „Kara pozbawienia wolności w trwa najkrócej miesiąc”
32)	Proponuje się, aby sąd w przypadku zabicia zwierzęcia lub znęcania się nad nim był zobligowany do orzekania zakazu posiadania zwierząt od 3 do 15 lat, a w przypadku czynów ze szczególnym okrucieństwem – od 5 do 15 lat. Fakultatywnie w przypadku szczególnego okrucieństwa proponuje umożliwić orzeczenie zakazu posiadania zwierząt na 25 lat lub dożywotnio.	Tak – częściowo	Podniesiono górną granicę wszystkich środków do lat 15 na wzór Kodeksu karnego, gdzie zakaz zajmowania określonego stanowiska (odpowiednik zakazu wykonywania określonego „zawodu (...)” związanego z wykorzystywaniem zwierząt (...)” można orzekać do 15 lat. Dolnej granicy nie zmieniono, ponieważ w kodeksie większość

			środków karnych orzeka się od 1 roku.
33)	Proponuje się zmienić definicję znęcania się: „2. Przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie albo dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpienia, jak również umyślne lub nieumyślne zaniechanie, w efekcie którego zwierzętom zadawany jest ból lub naraża się je na cierpienie. Znęcaniem się nad zwierzętami jest w szczególności:...” W obowiązującej ustawie o ochronie zwierząt znęcanie się nad zwierzętami jest określone dwustopniowo. Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy przez znęcanie nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie albo dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpienia. Konstrukcję tę należy zmienić z uwagi na wątpliwości sądów w tej materii.	Nie	W pierwszej kolejności trudności w stosowaniu ustawy należy rozwiązać za pomocą działań innych niż legislacyjne, np. szkolenia.
34)	Dodanie do art. 6 nowego zachowania uznawanego za znęcanie się: <i>20) utrzymywanie zwierzęcia domowego bez zapewnienia dostępu do światła dziennego;</i>	Nie	Zachowanie takie jest stanowi wykroczenie z art. 37 ust. 1 w zw. z art. 9 ustawy o ochronie zwierząt
35)	Dodanie do art. 6 nowego zachowania uznawanego za znęcanie się: <i>21) zaniechanie podjęcia lub kontynuowania leczenia zwierzęcia, w przypadku stanu lub choroby, które powodują ból, cierpienie lub prowadzą albo mogą prowadzić do jego uszczerbku na zdrowiu lub śmierci.</i>	Nie	Uwaga poza zakresem projektu ustawy Projekt nie zmienia przepisów dot. czynności sprawczych, poza poprawieniem oczywistych błędów.
36)	Dodać nowy czyn zabroniony: <i>- organizowanie i uczestniczenie w konkursach, loteriach lub licytacjach,, w których zwierzę stanowi nagrodę, jest przedmiotem loterii albo licytacji.</i> Proponuje się również wprowadzenia zakazu organizowania i uczestniczenia w konkursach, loteriach, aukcjach lub licytacjach, w których zwierzę domowe stanowi nagrodę, jest przedmiotem loterii, aukcji albo licytacji. Powyższe rozwiązanie zostało zainicjowane ogromnym sprzeciwem obywateli w sprawie aukcji charytatywnych jednej z największych organizacji pozarządowych w Polsce, na których przedmiotami aukcji	Nie	Uwaga poza zakresem projektu ustawy Projekt nie zmienia przepisów dot. czynności sprawczych, poza poprawieniem oczywistych błędów.

	były żywe zwierzęta. Organizacje związane z ochroną zwierząt apelowały o zaprzestanie powyższych praktyk argumentując, iż jest to działanie nieetyczne. Konkursy lub loterie, w których zwierzęta domowe stanowią nagrodę przyczyniają się do zwiększenia bezdomności zwierząt w Polsce, gdyż niezadowoleni z żywej nagrody nowi właściciele często porzucają wygrane zwierzę lub oddają je do schroniska dla zwierząt.		
37)	Dodać nowy czyn zabroniony: <i>- prowadzenie egzekucji ze zwierząt domowych</i> Mając na uwadze zasady etyczne należy ustawowo zabronić prowadzenia egzekucji ze zwierząt domowych, jako zwierząt o bardziej rozwiniętym układzie nerwowym (i co do zasady nieprzedstawiających wartości ekonomicznej), zwłaszcza psów, kotów, fretok oraz podobnych zwierząt towarzyszących. W większości przypadków odebranie ich dotychczasowemu właścicieli będzie dla nich olbrzymią traumą.	Nie	Uwaga poza zakresem projektu ustawy Projekt nie zmienia przepisów dot. czynności sprawczych, poza poprawieniem oczywistych błędów.
38)	Dodać nowy czyn zabroniony: <i>- sprzedaż i nabywanie przedmiotów materialnych i niematerialnych w przypadku, gdy zwierzę domowe stanowi bezpłatne uzupełnienie do sprzedawanego przedmiotu.</i> Handlarze w sposób umiemytny obeszli przepisy znowelizowanej ustawy sprzedając ruchomości jak np.: smycze lub miski, do których dołączają „w gratisie” psa lub kota. Powyższe obejście obowiązujących przepisów rodzi obowiązek ustawowego zakazu sprzedaży przedmiotów materialnych i niematerialnych, w przypadku, gdy zwierzę stanowi bezpłatne uzupełnienie do sprzedawanego przedmiotu. Proponowana zmiana zakłada, iż naruszenie powyższego zakazu będzie stanowiło czyn karalny, pod groźbą kary grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do roku.	Nie	Czyn taki objęty jest obowiązującym zakazem.
39)	Umożliwienie przekazania na podstawie art. 7 zwierzęcia, nad którym się znęcano również organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt obok już wymienionych podmiotów: 1) schronisku dla zwierząt, jeżeli jest to zwierzę domowe lub laboratoryjne 2) gospodarstwu rolnemu wskazanemu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), jeżeli jest to zwierzę gospodarskie Przekazywanie czasowo odebranych zwierząt do schronisk lub gospodarstw rolnych	Nie	Uwaga poza zakresem projektu ustawy

	wydaje się wysoce nieetyczne, ponieważ nigdzie indziej, aniżeli w domach tymczasowych, wolontariusz jest w stanie zapewnić zwierzęciu najlepszą opiekę. Proponowana regulacja umożliwi właściwemu organowi podjęcie decyzji najślusniejszej w danej sprawie, dzięki możliwości wyboru miejsca, do którego dane zwierzę będzie miało być przekazane.		
40)	Decyzja wójta o czasowym odebraniu właścicielowi lub opiekunowi zwierzęcia powinna być podejmowana również po uzyskaniu informacji od <u>powiatowego lekarza weterynarii</u> obok wymienionych już w art. 7 ust 1a podmiotów: Policji, straży gminnej, lekarza weterynarii lub upoważnionego przedstawiciela organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt	-	Do realizacji postulatu nie jest wymagana zmiana projektu. Powiatowy lekarz weterynarii, to również lekarz weterynarii, o którym mowa w przepisie. Uwaga niezrozumiała. Wojewódzkim, powiatowym i granicznym lekarzem weterynarii oraz ich zastępcą może być osoba, która: 1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
41)	Przepis <i>art. 9. Ust. 1. Kto utrzymuje zwierzę domowe, ma obowiązek zapewnić mu pomieszczenie chroniące je przed zimnem, upałami i opadami atmosferycznymi, z dostępem do światła dziennego, umożliwiające swobodną zmianę pozycji ciała, odpowiednią karmę i stały dostęp do wody</i> Uzupełnić o: ochronę przed wiatrem, „możliwość niezbędnego ruchu” i dostęp do świeżej wody. Proponowany przepis prawdopodobnie omyłkowo nie przewiduje istniejącego obecnie wymagania dostępem do światła dziennego.	Nie	Uwaga poza zakresem projektu ustawy. Projekt nie zmienia przepisów dot. czynności sprawczych, poza poprawieniem oczywistych błędów.

42)	Dodać art. 9b. w brzmieniu: <i>Właściciel lub opiekun zwierzęcia domowego, które uciekło lub zagubiło się, a w szczególności psa, ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić o tym najbliższe schronisko dla zwierząt, straż gminną lub Policję oraz uruchomić zasoby materialne i niematerialne, w celu odnalezienia zwierzęcia, a w szczególności zamieścić w lokalnych środkach masowego przekazu informację dotyczącą zaginięcia zwierzęcia lub w wyznaczonych do tego miejscach rozwiesić stosowne ogłoszenia.</i> Złamanie zakazu powinno być wykroczeniem. Powyższe rozwiązanie pozwoli ograniczyć ilość przypadków polegających na porzucaniu zwierząt domowych, jak również zredukuje w pewnym stopniu ilość zwierząt bezdomnych. Wprowadzony obowiązek będzie ułatwiał ustalenie właścicieli zwierząt, które się zabłąkały lub uciekły).	Nie	Uwaga poza zakresem projektu ustawy Projekt nie zmienia przepisów dot. czynności sprawczych, poza poprawieniem oczywistych błędów.
43)	Podnieść nawiązkę w przypadku wykroczeń (art. 37 ust. 4) do 5000 zł. (Obecnie jest do 1000 zł.)	Nie	Propozycji nie uzasadniono
	Fundacja Dobrych Zwierząt		
44)	Głównym problemem z jakim się borykamy, jest wysoki odsetek umorzeń, jaki ma miejsce jeszcze na etapie prowadzenia czynności prokuratorskich. Najczęstszym uzasadnieniem tych decyzji, jest brak umyślności w działaniach sprawców. Najczęściej dotyczy to skrajnych zaniedbań, niewłaściwych warunków utrzymania lub wykorzystania zwierząt.	-	Por. pkt 1
	Fundacji Międzynarodowy Ruch na Rzecz Zwierząt Viva!		
45)	Fundacja widzi potrzebę wydłużenia okresu, na jaki można byłoby orzekać środki karne, o których mowa w art. 35 ust. 3a-4a projektowanej ustawy do 15 lat a nawet na zawsze w przypadku zabicia zwierzęcia lub znęcania się ze szczególnym okrucieństwem.	Tak	Por. pkt 32
46)	Zdaniem fundacji środki karne o których mowa w art. 35 ust. 3a-4a projektowanej ustawy powinny mieć charakter obligatoryjny.	Nie	Sankcja byłaby zbyt surowa
47)	Obligatoryjne winno być także zasądzanie nawiązki na cel związany z ochroną zwierząt, bowiem taki środek karny znacznie wzmacnia dolegliwość kary oraz ma charakter	-	Nie wymaga zmiany projektu

	wychowawczy względem sprawcy.		
48)	Fundacja zwraca również uwagę na problem, który wymaga regulacji w nowelizacji ustawy o ochronie zwierząt, polegający na dowolności uznawania danej organizacji za stronę, a co za tym idzie także bezzasadnego odmawiania organizacjom wykonywania praw pokrzywdzonego na zasadzie art. 39 u.o.z. Prokuratorzy lub funkcjonariusze Policji często nie uznają wniosków czy też oświadczeń organizacji o wykonywaniu przez nie uprawnień pokrzywdzonego. Powołują się na to, że w art 39 u.o.z. mowa jest o tym, że „organizacja może wykonywać uprawnienia pokrzywdzonego”, co oznacza, że wcale nie musi. Niejednokrotnie odmowa taka odbywa się po prostu przez pominięcie organizacji, a niekiedy wydawane jest postanowienie o odmowie dopuszczenia organizacji do udziału w postępowaniu, które nie jest zaskarżanie. Zdaniem Fundacji przepis art. 39 u.o.z. powinien gwarantować organizacji udział w postępowaniu zawsze wtedy, kiedy organizacja złoży takie oświadczenie,, a ograniczenie liczby pokrzywdzonych mogłoby nastąpić jedynie z przyczyn wymienionych w aft. 56 § 1 k.k.	Nie	Przepisy są w tym wypadku prawidłowe i ustawa nie wymaga zmiany.
	Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu		
49)	Uważamy, że kwota dolnego progu nawiązki (1.000 zł) została określona. zbyt nisko, zwłaszcza przy określeniu kwoty górnej na bardzo wysokim poziomie (100.000 zł) , co daje zbyt duży przedział kwotowy, a zarazem brak możliwości jednoznacznej interpretacji przez sąd przytoczonego zapisu. Proponowany w projekcie próg minimalnej nawiązki zdefiniowano na poziomie zaledwie 1.000 zł. Mając na uwadze, że począwszy od stycznia 2017 r. płaca minimalna w Polsce wynosi 2.000 zł (około 1.459 zł netto), zasadnym wydaje się zwiększenie minimalnego progu nawiązki, np. do 2.000 lub 3.000 zł. Byłaby to taka" kwota, która już będzie zauważona w wydatkach sprawcy czynu, może wydłużyć okres spłaty, a tym samym wydłużyć okres jego penalizacji w aspekcie materialnym, co jest dla sprawcy bardziej dotkliwe. Utrzymanie niższego progu kwotowego nawiązki spowoduje niską dolegliwość i znikomy walor wychowawczy dla sprawcy czynu. Duży przedział kwotowy kary finansowej od 1.000 do 100.000 zł (art. 35 ust. 5), może być niejednoznaczny dla wymiaru sprawiedliwości, ponieważ w ustawie nie są wskazane	Nie	Nawiązka ta jest obligatoryjna. Podniesienie jej może spowodować, że będzie stanowiła surowszą sankcję niż orzeczona kara.

	okoliczności stopniowania zasądzanej kwoty.		
--	---	--	--

LP	Uwagi zgłoszone w ramach opiniowania (rozwiniecie uwag i argumentacja organizacji dostępna jest na stronie BIP RCL projektu)	Realizacja	Odniesienie się do uwag
	Zastępcą Prokuratora Generalnego		
1)	Propozycja modyfikacji art. 6 ust. 2 pkt 18 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, określającego jedno z zachowań stanowiących postać znęcania się nad zwierzętami, co do zasady zasługuje na poparcie, jednak powinna mieć ona szerszy zakres, skutkując wyeliminowaniem sformułowania „w celu sprzedaży”, zawężającego zakres tego zapisu poprzez wprowadzenie znamienia podmiotowego. Zawężenie tego rodzaju jest nieuzasadnione, bowiem określone w tym punkcie zachowanie jest zachowaniem niehumanitarnym i karygodnym również w wypadku, gdy transport ryb lub ich przetrzymywanie dokonywane są w jakimkolwiek innym celu (np. ryby już nabyte transportowane są do zakładu przetwórstwa lub w tym zakładzie przetrzymywane). Obecne brzmienie: <i>18) transport żywych ryb lub ich przetrzymywanie w celu sprzedaży bez dostatecznej ilości wody uniemożliwiającej oddychanie;</i>	Tak	
2)	Proponowane brzmienie art. 35 ust. 4 ustawy wymaga adiustacji, polegającej na przesunięciu wyrazu „wykonywania”, znajdującego się na końcu zdania wstępnego, na początek wyliczenia objętego pierwszym punktem, jak również	Tak	
3)	Proponowane brzmienie art. 35 ust. 4 ustawy wymaga: - rezygnacji ze wskazywania w pierwszym punkcie tego ustępu (a także w pierwszym punkcie w proj. art. 35 ust. 4a), iż zakaz ten może obejmować również „określone” zawody, gdyż możliwość taka wynika z zastosowania wniosku <i>a maiori ad minus</i> odnoszącego się do faktu dopuszczenia w proponowanych przepisach możliwości	Tak	Dostosowano do redakcji art. 41 § 1 k.k. i w przepis zakazuje obecnie: - wykonywania wszelkich lub określonych zawodów.

	orzekania wobec sprawcy przestępstwa zakazu wykonywania „wszelkich” zawodów.		Dostosowano również kolejne punkty.
4)	W proponowanym art. 35 ust. 5 ustawy nie należy wskazywać górnej wysokości nawiązki, skoro jest ona zbieżna z górnym limitem tego środka kompensacyjnego wskazanym w art. 48 k.k. Przepis ten powinien więc przybrać brzmienie: „ 5. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1, 1a lub 2, sąd orzeka nawiązkę w wysokości nie niższej niż 1000 złotych na wskazany cel związany z ochroną zwierząt.”.	Nie	Z uwagi na obawę, że, że przepis taki będzie interpretowany jako <i>lex specialis</i> w stosunku do całości przepisów ogólnych k.k. o nawiązce, które nic nie mówią na temat dolnej granicy nawiązki ani obligatoryjności, wydaje się, że zasadne jest całościowe uregulowanie tak dolnej jak i górnej granicy nawiązki w zmienianej ustawie.
	Główny Lekarz Weterynarii		
5)	Główny Lekarz Weterynarii zwraca uwagę na to, że dotychczas obowiązujący art. 35 ustawy o ochronie zwierząt oraz projektowane zmiany do tego artykułu wprowadzają środki karne, które są nieznane ustawie Kodeks karny. Chodzi tu o środki w postaci: - przepadku zwierzęcia, - zakazu posiadania zwierząt, - zakazu prowadzenia określonej działalności, - zakazu wykonywania czynności wymagających zezwolenia. W związku z powyższym Główny Lekarz Weterynarii zwraca się z zapytaniem, czy jest to zamierzony zabieg legislacyjny oraz jakie przesłanki uzasadniają wprowadzanie nowych środków karnych i ustanawianie zasad ich orzekania poza Kodeksem karnym?	Tak	Dodano przepisy wykonawcze
6)	Jednocześnie Główny Lekarz Weterynarii wskazuje, że ww. środki karne nie zostały przewidziane w ustawie Kodeks karny wykonawczy, który stanowi podstawę prawną dla wykonywania orzeczeń karnych w Polsce. Rozdział 12 wskazanej ustawy nie określa sposobu wykonania tych środków, co budzi wątpliwości związane z możliwością legalnego wykonania w razie ich orzeczenia.	Tak	
	Krajowa Rada Sądownictwa		
7)	KRS negatywnie ocenia propozycję wprowadzenia obligatoryjnego orzekania nawiązki,	-	-

	a także ustanowienia dolnej granicy jej wysokości. Zmiany te godzą w zasadę swobody sędziowskiego wymiaru kary i są niewystarczająco uzasadnione.		
	Sąd Najwyższy		
8)	(Opinia pozytywna za wyjątkiem propozycji podniesieniem kar) Poniesienie kary pozbawienia wolności do lat 3 jest niezasadne. Dane statystyczne nie wskazują na zbyt mały zakres swobody sędziowskiej (orzeka się bardzo mało kar w maksymalnym wymiarze 2 lat pozbawienia wolności). Nietrafne jest porównywanie zagrożenia karnego z prawa łowieckiego i ustawy o ochronie zwierząt, ponieważ w prawo łowieckie ma charakter wielowariantowy	Nie	

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy - Kodeks Karny

(wykaz prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów - numer projektu UD115)

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Dolnośląski Inspektorat Ochrony Zwierząt

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

Ul. Przechodnia 4a, 58-560 Jelenia Góra

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

**Ul. Przechodnia 4a, 58-560 Jelenia Góra,
e-mail: sekretariat@dolnoslaski-ioz.pl**

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENTOWANEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Konrad Kuźmiński	
2	Krystyna Pietruszka	
3	-	-
4	-	-
5	-	-

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Postulowane rozwiązania prawne:

1. określenie dolnej granicy wymiaru kary pozbawienia wolności za popełnienie czynu określonego w art. 35 ust. 1 i ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt wynoszącej jeden miesiąc pozbawienia wolności,
2. wykreślenie z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt kar w postaci: grzywny oraz ograniczenia wolności,
3. obligatoryjność orzekania wobec sprawców przestępstw określonych w art. 35 ust. 1 i ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt

PREZES ZARZĄDU
DOLNOŚLĄSKIEGO INSPEKTORATU
OCHRONY ZWIERZĄT
Konrad Kuźmiński

- tytułem środka karnego zakazu posiadania zwierząt od 3 do 15 lat,
4. obligatoryjność orzekania wobec sprawców przestępstwa określonego w art. 35 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt zakazu posiadania zwierząt od 5 do 15 lat oraz wprowadzenie możliwości orzekania 25 letniego lub dożywotniego zakazu posiadania zwierząt,
5. zmiana brzmienia art. 6 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt w następujący sposób:
„Przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie albo dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpienia, jak również umyślne lub nieumyślne zaniechanie, w efekcie którego zwierzętom zadawany jest ból lub naraża się je na cierpienie. Znęcaniem się nad zwierzętami jest w szczególności:”
6. w art. 6 ust. 2 po pkt 19 dodać pkt 20 i 21 w brzmieniu:
„20) utrzymywanie zwierzęcia domowego bez zapewnienia dostępu do światła dziennego;
21) zaniechanie podjęcia lub kontynuowania leczenia zwierzęcia, w przypadku stanu lub choroby, które powodują ból, cierpienie lub prowadzą albo mogą prowadzić do jego uszczerbku na zdrowiu lub śmierci.”
7. po art. 6 dodać art. 6a w brzmieniu:
„Art. 6a. Zabrania się:
1) organizowania i uczestniczenia w konkursach, loteriach lub licytacjach, w których zwierzę stanowi nagrodę, jest przedmiotem loterii albo licytacji;
2) prowadzenia egzekucji ze zwierząt domowych,
3) sprzedaży i nabywania przedmiotów materialnych i niematerialnych w przypadku, gdy zwierzę domowe stanowi bezpłatne uzupełnienie do sprzedawanego przedmiotu
oraz po art. 35 dodać art. 35a w brzmieniu: „Kto narusza zakazy określone w art. 6a podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”

Interes będący przedmiotem ochrony:

1. prawna ochrona zwierząt,
2. poczucie sprawiedliwości społecznej.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY	
1	Aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego.
2	—
3	—
4	—

PREZES ZARZĄDU
DOLNOŚLĄSKIEGO INSPEKTORATU
OCHRONY ZWIERZĄT
Konrad Kucmiński

5	--		
6	--		
7	--		
8	--		
E. Należące zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** - zgłoszenia - dotyczącego dnia			
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)			
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE			
Imię i nazwisko		Data	
Konrad Kuźmiński		18 stycznia 2017 roku	
			PREZES ZARZĄDU DOLNOŚLĄSKIEGO INSPEKTORATU OCHRONY ZWIERZĄT <i>Konrad Kuźmiński</i>
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN			
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia			PREZES ZARZĄDU DOLNOŚLĄSKIEGO INSPEKTORATU OCHRONY ZWIERZĄT <i>Konrad Kuźmiński</i>

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, treść: "Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.